

א לְכֹל זְמַן וְיַעַת לְכָל־חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם:

1 For everything there's a time, for every experience under heaven.

ב יַעַת לְלִדְתָּ וְיַעַת לָמוּת יַעַת לְטַעַת וְיַעַת לַעֲקוֹר נְטוּעַ:

2 A time for being born and a time for dying, a time for planting and a time for uprooting what's planted;

ג יַעַת לְהַרוֹג וְיַעַת לְרַפֹּא יַעַת לְפָרוֹץ וְיַעַת לְבָנוֹת:

3 A time for killing and a time for healing, a time for tearing down and a time for building up;

ד יַעַת לְבָכּוֹת וְיַעַת לְשִׂחֹק יַעַת סְפוֹד וְיַעַת רִקּוֹד:

4 A time for weeping and a time for laughing, a time for wailing and a time for dancing;

ה יַעַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְיַעַת כְּנוֹס אֲבָנִים יַעַת לְחַבֹּק וְיַעַת לְרַחֵק מִחֶבֶק:

5 A time for throwing stones and a time for gathering stones, a time for embracing and a time for shunning embraces;

ו יַעַת לְבַקֵּשׁ וְיַעַת לְאַבֵּד יַעַת לְשָׁמוֹר וְיַעַת לְהַשְׁלִיךְ:

6 A time for seeking and a time for losing, a time for keeping and a time for tossing away [*tashlich*].

ז יַעַת לְקַרֹּעַ וְיַעַת לְתַפּוֹר יַעַת לְחַשׂוֹת וְיַעַת לְדַבֵּר:

7 A time for ripping and a time for sewing, a time for silence and a time for speaking;

ח יַעַת לְאַהֲבָה וְיַעַת לְשִׂנְאָה יַעַת מִלְחָמָה וְיַעַת שָׁלוֹם:

8 A time for loving and a time for hating; a time for war and a time for peace.

ט מִה־יִתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאִשֶּׁר הוּא עֹמֵל:

9 What value, then, can the man of affairs get from what he earns?

י רָאִיתִי אֶת־הָעֵנִין אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ:

10 I saw the business that God gave humanity to be answer to:

יֵאֵרֶךְ אֶת־הַכֹּל עֲשֵׂה יִפְּהָ בְּעֵתוֹ גַּם אֶת־הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם
מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר־עֲשֵׂה
הָאֱלֹהִים מִרֵאשִׁי וְעַד־סוֹף:

11 That everything happens beautifully at its time; And also puts eternity in their hearts, but without man ever guessing, all the things that God brings to pass, from first to last.

יָבִידַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם־לְשִׂמּוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב
בְּחַיָּו:

12 I knew that the only good for them is to enjoy, and do what is good in one's lifetime;

וְגַם כָּל־הָאָדָם שִׂיאֲכַל וְשִׂתָּה וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עַמְלֹו מִתַּת
אֱלֹהִים הִיא:

13 And also, that whenever a person eats and drinks and sees good from all their wealth, it is a gift of God.

יָדַעְתִּי כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם
עָלְיוֹ אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגַרֵעַ וְהָאֱלֹהִים עֲשֵׂה שִׂירָאוֹ
מִלְּפָנָיו:

14 I knew that whatever God has done will be forever: Nothing can be added and nothing removed -- because God did it that God's presence should be seen as awesome.

טו מֵה־שֶׁהָיָה כְּבָר הוּא וְאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים
יִבְקֹשׁ אֶת־נִרְדָּף:

15 What has happened already is, and what will be already was: and God seeks the pursued.

טז וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרָשָׁע
וּמְקוֹם הַצְּדָק שָׁמָּה הָרָשָׁע:

16 And also I saw under the sun: In the place of justice there is evil, and in the place of righteousness there is wickedness.

יז אִמַּרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי אֶת־הַצְּדִיק וְאֶת־הַרְשָׁע יִשְׁפֹּט
הָאֱלֹהִים כִּי־עַת לְכָל־חֶפֶץ וְעַל כָּל־הַמַּעֲשֵׂה שָׁם:

17 I said -- in my heart [I believe] Righteous and wicked are judged by God because there is a time for every experience and for all that is done there.

יח אִמַּרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי עַל־דַּבַּרְתִּי בְּנֵי הָאָדָם לְבָרִם הָאֱלֹהִים
וְלִרְאוֹת שְׁהִם־בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם:

18 I said -- in my heart [I believe], as regards humanity is different from God; and one sees that they are beasts to one another.

יט כִּי מִקְרָה בְּנֵי־הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם
כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתָר הָאָדָם
מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל:

19 Because as to the fate of humans and the fate of beasts, they have one and the same fate: as one dies so dies the other, and both have the same lifebreath [*ruach*]; man has no superiority over beast, because all is vanity.

כ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב
אֶל־הָעֶפֶר:

20 Both go to one place; all came from the dirt and all return to the dirt.

כא מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ
הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ:

21 Who knows if the breath of a human rises upward and if the breath of the beast breath descends to sink down to the earth?

כב וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו
כִּי־הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֵנוּ לִרְאוֹת בְּמָה שְׂיִהְיֶה אַחֲרָיו:

22 And I saw that there is nothing better for people to rejoice in their deeds, because that's their portion. Because who can make him see what will happen afterward?

